



REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	29.7.2019. 9:24:53	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/17-01/29	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-8		0

U IME REPUBLIKE HRV

PRESUDA



Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Željki Zrilić Ježek, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Marine Radović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Terrakom d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 48, kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik u

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe ZEN-Astrološke usluge, ; radi inspeksijskog nadzora, nakon održane javne i usmene rasprave, 18. srpnja 2019.,

presudio je

1. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-07/16-01/67, Urbroj: 376-04-16-7 od 7. prosinca 2016.
2. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-07/16-01/67, Urbroj: 376-04-16-7 od 7. prosinca 2016. u toč. 1. utvrđuje se da je tužitelj neosnovano odbio prijenos brojeva u toč. 2. nalaže se tužitelju odmah po primitku rješenja provesti prijenos brojeva te postupiti sukladno Jedinствenoj izjavi krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom od 14. studenog 2016., u toč. 3. nalaže se tužitelja da u roku od 8 (osam) dana od dana primitka rješenja isplati korisniku ZEN-Astrološke usluge, naknadu zbog kašnjenja u prijenosu brojeva za razdoblje od 21. studenog 2016. do dana realiziranja prijenesa brojeva i toč. 4. nalaže se tužitelju da u roku od 8 (osam) dana dostavi inspektoru elektroničkih komunikacija dokaz o isplati naknade iz toč. III.

Tužitelj u tužbi navodi da nije sporno kako je tužitelj 14. studenog 2016. od Iskona zaprimio Jedinственu izjavu krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operaterom. Nastavno na primitak izjave tužitelj je izvijestio Iskon kako je u tijeku provjera priključka te je 18. studenog 2016. odbio Izjavu zbog pogrešno navedenog vlasnika priključka. Tužitelj je dana 22. studenog 2016. ponovno zaprimio Jedinственu izjavu na supotpis uz obrazloženje kako pogrešan vlasnik priključka nije razlog za odbijanje supotpisa. Tužitelj ima potrebu istaknuti kako je u svom očitovanju Iskonu naveo kako pod terminom „vlasnik priključka“ smatra korisnika na kojeg glasi broj čiji prijenos se zahtijeva. Tužitelj ističe kako je iz navedenog očitovanja razvidno kako Iskon svoj zaključak da je obrt ZEN korisnik navedenih

brojeva temelji isključivo na temelju informacija koje je dobio od istog. Nadalje, sasvim neutemeljeno Iskon navodi kako je u mreži tužitelja pogrešno naveden vlasnik priključka što isti ni na koji način ne argumentira. Jedino što u odnosu na svoje navode ističe Iskon je kako su tvrdnje da obrt ZEN nije vlasnik priključka suprotne informacijama u telefonskom imeniku društva IT Jedan d.o.o., a ne tužitelja. Poziva se na čl. 18. st. 1. Pravilnika o prenosivosti broja (NN br. 24/15, 71/16). Tužitelj ističe kako je u svom očitovanju već naveo kako je vlasnik priključka, odnosno korisnik za sve sporne brojeve društvo IT Jedan d.o.o. Naime, sporni brojevi od 2010. na temelju zahtjeva pretplatnika društva Foša-7 d.o.o. preneseni sa mreže HT Hrvatski Telekom d.d. u mrežu Voljatelj telekomunikacije d.o.o., a koje je društvo pravni prednik tužitelja. Tužitelj je navedene brojeve s posebnom tarifom sekundarno dodijelio korisniku IT Jedan d.o.o. te istoga u bazi podataka ima zavedenog kao korisnika, a kako je i navedeno u telefonskom imeniku tužitelja na stranicama www.terrakom.hr. Nadalje, tužitelj nikada nije sa obrtom ZEN sklopio nikakav ugovor o korištenju bilo kakvih usluga Terrakoma, odnosno do trenutka zaprimanja Jedinствene izjave o raskidu ugovora s postojećim operatorom tužitelj nije imao nikakvih saznanja o istome. Naime, nastavno na ranije navedene zahtjeve za prijenosom broja, tužitelj nikada nije kasnije zaprimio nikakve dodatne zahtjeve da se navedeni brojevi prenesu sa ranijeg korisnika na obrt ZEN. Ističe da obrt ZEN nije korisnik predmetnih brojeva kod tužitelja kao postojećeg operatora s kojim ima sklopljen ugovor o korištenju brojeva. Ukoliko su činjenice iz imenika društva IT Jedan koje je utvrdio tuženik točne, u tom slučaju obrt ZEN brojeve koristi temeljem ugovornog odnosa s drugim društvom, a ne tužiteljem. Navodi da su tužitelj i društvo IT Jedan odvojeni je pravni subjekt u pravnom prometu od kojih svako ima svoju pravnu osobnost temeljem kojih samostalno ulazi u pravne odnose te preuzima prava i obveze, i to za svoje ime i svoj račun. Nejasna je implikacija tuženika da je navedena činjenica relevantna u ovom postupku te da ista dovodi do nepravilnog postupanja tužitelja, a s obzirom da je prema svemu navedenom u ovoj tužbi jasno da je isti postupao u skladu sa zakonom i tumačenjima samog tuženika. Tužitelj ističe kako uopće nije sporna činjenica tko je korisnik predmetnih brojeva, odnosno da je to društvo IT Jedan. Naime, brojevi koje tuženik dodjeli primarnom dodjelom, operatori mogu dalje dodjeljivati sekundarno dodjelom drugim operatorima ili krajnjim korisnicima usluga. Također, isti pravilno ističe kako se u ovom slučaju radi o brojevima koji su primarno dodijeljeni Terrakomu, a koji je zatim sekundarno dodijelio brojeve IT Jedan. Tužitelj navodi kako bi se svaka slijedeća dodjela brojeva nakon sekundarne dodjele eventualno bi se mogla smatrati „tercijarnom“ dodjelom koja ne podliježe propisima o prenosivosti brojeva te korisnik koji takvom dodjelom koristi broj nema pravo prijenosa broja odnosno promjene postojećeg operatora, a koje tumačenje je potvrdio i sam tuženik u e-mail poruci na upit tužitelja u jednom drugom postupku prijenosa. U istoj tuženik navodi da cit: „budući da je propisano da postoji samo sekundarna dodjela to znači da ako je operator dodijelio broj jednom davatelju, svi ostali „pod“ davatelji nemaju pravo prijenosa broja već isključivo onaj kojem je dodijeljen broj sekundarnom dodjelom.“ Tuženik je ovim rješenjem zatim naložio tužitelju da prihvati Jedinствenu izjavu o raskidu ugovora podnijetu od strane onog korisnika kojem je zadnjem u nizu dodijeljen broj na korištenje. Ukoliko bi takvo stajalište tuženika i bilo ispravno, u tom slučaju tužitelj bi imao obvezu istraživanja i zadiranja u cijeli niz ugovornih odnosa između raznih društava i fizičkih osoba, a sve u svrhu utvrđivanja krajnjeg korisnika. Ako uzmemo u obzir da obrt ZEN pruža usluge s posebnom tarifom te da se prilikom pozivanja predmetnih brojeva na istima javlja više različitih osoba, prema stajalištu tuženika tužitelj bi imao obvezu utvrđivanja identiteta osoba koje primaju sami poziv kako bi samo tim osobama dozvolio prienos predmetnih brojeva. U tom slučaju postavlja se pitanje koja bi osoba u konačnici imala pravo prenijeti broj drugom operatoru. Ovakva provjera ne bi bila moguća bez dostave kompletne dokumentacije od strane obrta ZEN uključujući i ugovore o radu sa zaposlenicima za kakvu

provjeru tužitelj nema nikakve pravne osnove. Uvidom u popis operatora elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga na stranicama tuženika vidljivo je da je obrt ZEN registriran kao operator s aktivnom djelatnosti „usluge s posebnom tarifom“. Iz navedenog je razvidno kako obrt ZEN nije krajnji korisnik budući da isti pruža, odnosno ovlašten je pružati javnu komunikacijsku uslugu te je kao takav registriran kod tuženika. Operator nije ovlašten pokrenuti postupak prijenosa broja ispunjavanjem obrasca Jedinствene izjave iz Dodatka 7. Pravilnika budući da isto može učiniti samo krajnji korisnik. U pobijanom rješenju navedeno je kako je tuženik zaprimio i očitovanje društva Skynet koje će obrtu ZEN pružati platformu za pružanje usluga s posebnom tarifom. S obzirom na isto, tuženik je propustio utvrditi da je obrt ZEN registrirani operator za pružanje usluga s posebnom tarifom, a ne krajnji korisnik i davatelj sadržaja koji nije registriran kao operator usluge s posebnom tarifom.

Slijedom navedenog, predlaže da Sud poništi osporavani upravni akt.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem ističe da je pobijano rješenje doneseno na temelju članka 12. stavka 1. točke 14., članka 111. stavaka 1. i 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14; dalje: ZEK), u postupku inspeksijskog nadzora pokrenutom po službenoj dužnosti protiv tužitelja radi odbijanja prijenosa brojeva [redacted] iz mreže tužitelja u mrežu operatora Iskon Internet d.d., Garićgradska 18, Zagreb (dalje: Iskon). Tužitelji prigovori materijalnopravne prirode svode se na tvrdnju da tuženik pogrešno tumači odredbe o prenosivosti ZEK-a, odnosno pogrešno tumači tko kao krajnji korisnik usluga ima pravo na prijenos broja. U odnosu na poruku elektroničke pošte od 28. siječnja 2016. tuženik ističe da „pod“ davatelji nemaju pravo prijenosa broja već isključivo onaj korisnik kojem je broj dodijeljen sekundarno. Isto je posljedica činjenice da ZEK ne poznaje „tercijarnu“ dodjelu. Dodatno, člankom 76. ZEK-a propisano je da operatori moraju omogućiti krajnjim korisnicima svojih usluga prijenos broja. Kako bi operator mogao postupiti u skladu prethodno citiranom obvezom dužan je pružateljima sadržaja brojeve dodijeliti sekundarno. Sukladno čl. 2. toč. 26. ZEK-a krajnji korisnik usluga je korisnik usluga koji ne obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Citirana definicija krajnjeg korisnika usluga upućuje na dvostrani odnos, operator - krajnji korisnik, pa je tako krajnji korisnik usluga u konkretnom slučaju onaj koji u tom slučaju ne obavlja istovremeno djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Predmetna definicija nikako ne upućuje na činjenicu da operatori usluga s posebnom tarifom, kao posebna kategorija operatora elektroničkih komunikacijskih usluga, ne bi imali pravo na prijenos broja, kako tvrdi tužitelj. Prije ulaženja u samo osporavanje prigovora, obavještava se sud da je ZEN 10. veljače 2017. dostavio tuženiku dokumentaciju kojom dokazuje povezanost Foša-7 d.o.o. i ZEN-a. Predmetni dopis dostavlja sudu na znanje uz ovaj odgovor na tužbu. Predmetna dokumentacije jasno ukazuje na činjenicu da je upravo ZEN krajnji korisnik usluga. Tuženik ističe da u okviru predmetne odluke nije utvrđivana povijest prijenosa brojeva, niti tuženik smatra da je isto bitno u konkretnom slučaju. Osnovna činjenica koja je bila odlučujuća za donošenje odluke je činjenica da je ZEN koristio predmetne brojeve za obavljanje svoje djelatnosti. Da je i tužitelju poznata ta činjenica, proizlazi iz povezanosti društava IT Jedan i Terrakoma (tužitelja), što je obrazloženo u osporavanoj odluci. Isto tako je li ZEN registriran kao operator za pružanje usluga s posebnom tarifom ili ne, u ovom slučaju je nebitno. Naime, s obzirom da i operatori mogu tražiti prijenos broja (kao što je pojašnjeno pod točkom III. obrazloženja) za osporavanu odluku nije od značenja činjenica je li ZEN registriran kao operator za pružanje usluga s posebnom tarifom. Tužitelj kao argument svoje tvrdnje da ZEN nije krajnji korisnik, navodi primjer prijenosa broja kojega je poslodavac dao svom radniku na korištenje pa se u konačnici ne zna je li krajnji korisnik radnik ili poslodavac. Opisani primjer nije primjenjiv u ovom slučaju te tuženik za potrebe ovog spora neće obrazlagati predmetnu tematiku.

Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba ZEN-Astrološke usluge, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na tužbu niti je pristupio na zakazanu raspravu.

Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja, Sud je izvršio uvid u spis tuženika i isprave priložene spisu, te je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i dokaze provedene u ovom upravnom sporu.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu 11. srpnja 2019., te je time strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17.) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim.

Uvidom u priloženi spis predmeta utvrđeno je da je zainteresirana osoba 17. studenog 2016. podnijela prigovor radi postupka prijenosa brojeva mreže operatora Terrakom d.o.o., Selska cesta 90a, Zagreb u mrežu operatora Iskon Internet d.d. Korisnik u bitnome navodi kako je pokrenuo postupak prijenosa brojeva nakon čega se javljaju problemi vezano za korištenje same usluge putem predmetnih brojeva. Pa tako navodi kako se na predmetnim brojevima čuje automatska poruka koja javlja da se broj više ne koristi i da se nazove drugi broj. Predmetni broj koristi društvo Magus Mundi d.o.o., Ljubljanska 16. Sveta Nedjelja. Na ovaj način klijenti dobivaju pogrešnu informaciju kako korisnik više ne pruža svoje usluge što za posljedicu ima gubitak klijenata i nanošenje štete samom poslovanju korisnika. Korisnik smatra kako ga se navedenim radnjama kažnjava zbog odabira novog operatera.

Inspektor elektroničkih komunikacija sukladno ovlastima iz čl. 111. i 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14) u vezi s čl. 19. Pravilnika o prenosivosti broja (NN br. 24/15 i 71/16) pokrenuo je inspeksijski nadzor po službenoj dužnosti.

Tužitelj u svom očitovanju navodi da su 14. studenog 2016. zaprimili Jedinственu izjavu o raskidu usluga s postojećim operatorom od strane Iskon internet d.d. (dalje: Iskon), za korisnika „ZEN“- ASTROLOŠKE USLUGE, za brojeve . Dana 16. studenog 2016. dobili su obavijest od strane Iskona kako je 14. studenog 2016. zabunom dostavljena izjava u kojoj nije ispravno označeno što korisnik raskida te u privitku obavijesti zaprimaju ispravljenu Jedinственu izjavu. Istoga dana Terrakom obavještava Iskon kako je u tijeku provjera priključka (numeracija i usluge) te dana 18. studenog 2016. izjavu odbijaju zbog pogrešno navedenog vlasnika priključka. Dana 22. studenog 2016. zaprimaju od strane Iskona novi zahtjev za supotpis Jedinствене izjave o raskidu usluga s postojećim operatorom sa istim ispunjenim podacima korisnika broja za „ZEN“- ASTROLOŠKE USLUGE, uz obrazloženje kako sukladno Pravilniku o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (dalje: Pravilnik) - pogrešan vlasnik priključka nije razlog za odbijanje supotpisa. Broj iz mreže jednog u mrežu drugog operatora prenosi korisnik broja, koji u pravilu jest ali ne nužno vlasnik broja. Zahtjev za prijenos broja daje korisnik broja. Dalje Iskon smatra kako je korisnik broja „ZEN“-astrološke usluge prema imeniku usluga s posebnom tarifom na internet stranicama tvrtke IT Jedan d.o.o. (dalje: IT Jedan). Nastavno, tužitelj navodi kako nema saznanja o manipulacijama vezano za korištenje servisa, te su svi pozivi na predmetne brojeve bezuvjetno usmjereni ka operatoru s posebnom tarifom – IT Jedan, a kojemu su brojevi i sekundarno dodijeljeni. Također, ističu kako nemaju saznanja o ugovornim odnosima društva IT Jedan sa ostalim poslovnim subjektima.

IT Jedan d.o.o. u svom očitovanju od 29. studenog 2016. ističe kako su predmetni brojevi sekundarnom dodjelom dodijeljeni tvrtki IT Jedan, prvotno od strane operatora VIPnet

d.o.o., a kasnije je IT Jedan iste prenio u mrežu Terrakom d.o.o. IT Jedan d.o.o. kao operator usluga s posebnom tarifom kojemu su brojevi sekundarno dodijeljeni iznajmljuje brojeve s posebnom tarifom pružateljima sadržaja, no brojevi i dalje ostaju sekundarno dodijeljeni društvu IT Jedan. Napominju kako njihovi klijenti s kojima IT Jedan ima ugovor o najmu brojeva s posebnom tarifom nemaju nikakav odnos s društvom Terrakom koje je njihov mrežni operator, te najčešće niti imaju saznanja o njihovim klijentima. Stoga, dostava izjave o raskidu pretplatničkog odnosa s postojećim operatorom koju ispunjavaju njihovi klijenti i šalju mrežnom operatoru smatraju nevažećom. Vezano za broj [redacted] točan je navod da je isti iznajmljen klijentu tvrtki Magus mundi d.o.o. Navodi kako ne raspolažu nikakvim informacijama vezanima uz manipulacije vezane za korištenje usluge na predmetnim brojevima.

Sukladno navedenom, sporno je pravo zainteresirane osobe da prenese zatražene brojeve iz mreže jednog operatora u mrežu drugog operatora, pri čemu joj broj nije sekundarno dodijeljen.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja nesporno tužitelj odbija potpisati Jedinственu izjavu uz obrazloženje da se radi o brojevima koji su sekundarno dodijeljeni IT Jedan d.o.o., slijedom čega smatra da samo IT Jedan d.o.o. ima pravo tražiti prijenos broja.

Člankom 76. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj: 73/2008, 90/2011, 133/2012, 80/2013, 71/2014. – dalje u tekstu: Zakon) propisano je da operatori javno dostupnih telefonskih usluga, uključujući i usluge u pokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži, moraju omogućiti krajnjim korisnicima svojih usluga, na njihov zahtjev, da neovisno o promjeni operatora zadrže dodijeljeni broj, i to:

- na određenoj lokaciji, u slučaju zemljopisnih brojeva
- na bilo kojoj lokaciji, u slučaju nezemljopisnih brojeva.

Obveza omogućivanja prenosivosti broja iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na prijenos brojeva između javnih komunikacijskih mreža koje omogućuju usluge na nepokretnoj lokaciji i pokretnih elektroničkih komunikacijskih mreža, te na zadržavanje broja u slučaju promjene zemljopisne lokacije krajnjeg korisnika usluga (stavak 2.).

Prijenos broja i njegovo uključenje u mreži drugog operatora mora se provesti u najkraćem mogućem roku. Krajnjem korisniku usluga, koji je sklopio ugovor o prijenosu broja u mrežu drugog operatora, taj se broj u mreži drugog operatora mora uključiti u roku od jednoga radnog dana, nakon potpunog ispunjavanja svih administrativnih i tehničkih preuvjeta za prijenos broja od strane krajnjeg korisnika usluga i oba operatora koji sudjeluju u postupku prijenosa broja, pri čemu trajanje postupka isključenja i uključanja broja ni u kojem slučaju ne može biti dulje od jednoga radnog dana (stavak 3.).

Člankom 70. stavak 1. Zakona propisano je da dodjela adresa i brojeva može biti primarna ili sekundarna.

Člankom 11. stavak 1. Pravilnika o prenosivosti broja (Narodne novine broj 24/2015, 71/2016. – dalje u tekstu: Pravilnik) propisano je da krajnji korisnik koji želi prenijeti svoj broj, ispunjava i podnosi primatelju broja Zahtjev za prijenos broja iz Dodatka I za nepokretnu elektroničku komunikacijsku mrežu, odnosno Zahtjev za prijenos broja iz Dodatka II za pokretnu elektroničku komunikacijsku mrežu, zajedno sa zahtjevom za zasnivanje pretplatničkog odnosa ili za otvaranje korisničkog zapisa. Jedan primjerak potpisanog Zahtjeva za prijenos broja zadržava krajnji korisnik. Iznimno, u slučaju prijenosa broja u nepokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži, kada je za promjenu operatora nužno ispunjavanje obrasca jedinstvene izjave iz Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (dalje: jedinstvena izjava), navedena jedinstvena izjava predstavlja Zahtjev za prijenos broja.

Iz spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba pokušala prenijeti brojeve s posebnom tarifom, kao krajnji korisnik, s time da su ti brojevi sekundarno dodijeljeni IT

Jedan, s jednog operatera – tužitelja, na drugi – Iskon, pri čemu je tužitelj odbio supotpisati Jedinственu izjavu uz obrazloženje da jedino IT Jedan ima pravo tražiti prijenos brojeva.

Sukladno citiranoj odredbi Zakona dodjela brojeva može biti primarna ili sekundarna, s time da brojeve koje dodijeli tuženik primarnom dodjelom, operatori mogu dalje dodjeljivati sekundarnom dodjelom drugim operatorima i krajnjim korisnicima usluga.

U konkretnom predmetu, nesporno su predmetni brojevi dodijeljeni tužitelju, koji ih je sekundarno dodijelio IT Jedan, te su isti dalje dodijeljeni zainteresiranoj osobi koja te brojeve zaista koristi kao pružatelj usluga s posebnom tarifom.

Iz ispravno popunjene Jedinственe izjave od 14. studenog 2016. proizlazi da je krajnji korisnik – zainteresirana osoba, zatražila prijenos brojeva iz mreže tužitelja u mrežu operatora Iskon, a koju je odbio supotpisati tužitelj.

Člankom 2. toč. 26. Zakona definiran je krajnji korisnik usluga kao korisnik usluga koji ne obavlja djelatnost elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga.

Sukladno navedenom, prema ocjeni suda, uzimajući u obzir odredbu članka 76. Zakona prema kojoj operatori moraju omogućiti krajnjim korisnicima svojih usluga prijenos broja, to je pravilno tuženik utvrdio da je zainteresirana osoba krajnji korisnik usluga koji koristi predmetne brojeve za obavljanje svoje djelatnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju iz spisu predmeta priložene dokumentacije, inspektor tuženika pravilno je proveo inspekcijski nadzor sukladno zakonskim ovlastima, te odredio naknadu zbog nepravovremeno prijenosa broja sukladno članku 23. Pravilnika.

Slijedom svega navedenog, osporeno rješenje se ocjenjuje zakonitim, stoga je temeljem odredbe članka 55. stavak 3. a u svezi s člankom 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u toč. 1. izreke ove presude.

Tužitelj postavlja i zahtjev za naknadu troška ovog upravnog spora, u ukupnom iznosu od 6.250,00 kn.

Odredbom članka 79. Zakona o upravnim sporovima propisano je da troškove spora čine opravdani izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu spora. Troškovi spora obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika i drugih osoba koje imaju pravo na zakonom propisanom naknadu (stavak 1.). Vrijednost predmeta spora smatra se neprocjenjivom (stavak 2.). Svaka stranka prethodno sama podmiruje troškove koje je prouzročila svojim radnjama, osim ako zakonom nije drukčije propisano. Troškovi proizašli iz poduzimanja radnji po službenoj dužnosti suda predujmaju se iz sredstava suda (stavak 3.). Stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako stranka djelomično uspije u sporu, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodijele razmjerno uspjehu u sporu (stavak 4.). O troškovima spora sud može odlučiti zajedno s odlukom o glavnoj stvari ili posebnim rješenjem u roku od 15 dana od dana objave presude (stavak 6.). Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka žalba je dopuštena (stavak 7.).

Prema ocjeni suda, u konkretnom predmetu nema osnova za naknadu troška ovog upravnog spora, obzirom je tužitelj u cijelosti izgubio ovaj upravni spor, te je stoga sukladno odredbi članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao pod toč. 2. izreke ove presude.

U Zagrebu, 18. srpnja 2019.

Sutkinja:
Željka Zrilić Ježek, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka (5 primjeraka) za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

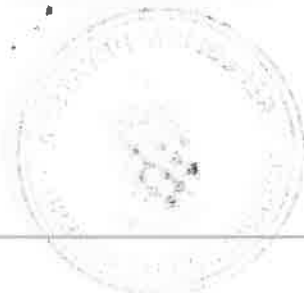
1. [REDACTED]
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovca 9
3. ZEN-Astrološke usluge, [REDACTED]
4. U spis

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik:
Snježana Miletić



Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text in the upper middle section.



Faint text located to the left of the circular seal.

A solid horizontal line spanning the width of the page, passing through the seal.

A second solid horizontal line spanning the width of the page, located near the bottom.

A third solid horizontal line spanning the width of the page, located at the very bottom.